

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Štěpána Výborného a Jana Kratochvíla ve věci

žalobce: **Z.K.**
proti
žalované: **Česká televize**
 sídlem Na hřebenech II 1130/6, Praha 4

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

t a k t o :

- I. Žalovaná je povinna rozhodnout o odvolání žalobce směřujícímu proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informace ze dne 26. 2. 2018, č. j. LP 433/2018, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 2 000 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného správního orgánu, který v zákonné lhůtě nevydal rozhodnutí o jeho odvolání ze dne 8. 3. 2018. Tímto odvoláním žalobce napadl rozhodnutí žalované ze dne 26. 2. 2018, č. j. LP 433/2018, kterým žalovaná odmítla jím podanou žádost o informace doručenou dne 12. 2. 2018.

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.

2. Žalobce žádá, aby soud uložil žalované povinnost vydat do jednoho měsíce od právní moci rozsudku rozhodnutí o odvolání žalobce proti odmítnutí žádosti o informaci v řízení LP 433/2018.
3. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvádí, že není nečinná, neboť dne 23. 3. 2018 vydala rozhodnutí, kterým odvoláním napadené rozhodnutí změnila a poskytla žalobci požadovanou informaci. Toto rozhodnutí bylo odesláno na e-mailovou adresu žalobce. Proto navrhuje, aby soud žalobu zamítl.
4. V replice na vyjádření žalované žalobce uvádí, že žádnou informaci, údajně odeslanou do mailové schránky dne 23. 3. 2018, neobdržel. Podotýká, že komunikoval se žalovanou ze své datové schránky a je tedy s podivem, proč nezaslala poskytnutou informaci do datové schránky žalobce. Žalobce rovněž uvádí, že pokud žalovaná změnila své rozhodnutí, musela tak učinit v rámci autoremedury správním rozhodnutím, které musí být řádně doručeno. V daném případě se doručuje do datové schránky, když ji žadatel užívá, anebo písemně poštou. Ani jeden z těchto řádných způsobů žalovaná neužila. Žalobce trvá na žalobě, protože mu nebyla doručena ani požadovaná informace, ani rozhodnutí o změně odvoláním napadeného rozhodnutí.
5. Z obsahu spisu soud zjistil následující, pro věc podstatné skutečnosti.
6. Žalobce zaslal žalované dne 12. 2. 2018 žádost o blíže specifikovanou informaci.
7. Rozhodnutím ze dne 26. 2. 2018, č. j. LP 433/2018, žalovaná žádost žalobce odmítla.
8. Proti tomuto rozhodnutí brojil žalobce odvoláním, které bylo žalované doručeno dne 8. 3. 2018, respektive dne 9. 3. 2018 bylo žalované doručeno doplnění odvolání.
9. Ve správním spise se dále nachází rozhodnutí žalované ze dne 23. 3. 2018, č. j. LP 726/2018 (dále jen „rozhodnutí ze dne 23. 3. 2018“), kterým bylo změněno odvoláním napadené rozhodnutí, a kterým byla žalobci poskytnuta požadovaná informace. Ve spise není obsažena doručenka tohoto rozhodnutí, na rozhodnutí je pouze ručně vyznačeno, že bylo odesláno mailem dne 23. 3. 2018. K dotazu soudu žalovaná sdělila, že předmětný e-mail se nepodařilo v dostupných interních systémech dohledat. K tomu žalobce v reakci uvedl, že tvrzení o sdělení informace dne 23. 3. 2018 je lživé, neboť krom neexistující e-mailové zprávy není ani na internetových stránkách žalované uvedeno, že by tato informace byla uvedeného dne poskytnuta.
10. Žalobce se žalovanou komunikoval výhradně prostřednictvím datové schránky.
11. Soud věc posoudil v souladu s § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a shledal, že žaloba je důvodná. O věci rozhodl bez jednání, neboť účastníci takový postup akceptovali.
12. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. ten, kdo bezvysledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.
13. Podle § 81 s. ř. s. rozhoduje soud na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. Je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon. Soud žalobu zamítne, není-li důvodná.

14. Podle § 71 odst. 2 písm. a) správního řádu se vydáním rozhodnutí rozumí předání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí k doručení podle § 19 správního řádu, popřípadě jiný úkon k jeho doručení, provádí-li je správní orgán sám.
15. Podle § 19 odst. 1 a 2 správního řádu doručuje písemnost správní orgán, který ji vyhotovil. Správní orgán doručí písemnost prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky (zákon o elektronických úkonech). Není-li možné písemnost doručit prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky, lze ji doručit také prostřednictvím provozovatele poštovních služeb.
16. Cílem žaloby proti nečinnosti správního orgánu dle § 79 s. ř. s. je posoudit, zda je správní orgán nečinný, a pro tento případ mu nařídít vydání rozhodnutí či osvědčení. Soudní řízení v tomto případě končí vydáním rozsudku, jímž se správnímu orgánu nařizuje vydat rozhodnutí či osvědčení ve stanovené lhůtě. Smysl řízení je však dosažen až po jeho ukončení, tj. samotným faktickým vydáním rozhodnutí či osvědčení.
17. Soudní řízení má samozřejmě svůj význam pouze tehdy, pokud nečinnost správního orgánu trvá. Pomine-li nečinnost v průběhu soudního řízení, soud žalobu zamítne dle § 81 odst. 3 s. ř. s., neboť vychází ze skutkového stavu, který zde je v den rozhodnutí soudu (§ 81 odst. 1 s. ř. s.). [...] Vydáním rozhodnutí či osvědčení se stává řízení o ochraně před nečinností bezpředmětným (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2008, č. j. 1 Ans 4/2008 – 62).
18. V řízení o žalobě podle § 79 s. ř. s. soud tedy posuzuje, zda je správní orgán nečinný, a to podle skutkového stavu k datu svého rozhodnutí. Pokud správní orgán v průběhu soudního řízení o ochraně před nečinností (či dokonce ještě před jeho započítím) rozhodne, stává se toto řízení bezpředmětným (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2008, č. j. 1 Ans 4/2008 – 62). V rozsudku ze dne 16. 4. 2008, č. j. 1 Ans 2/2008 – 52, publ. pod č. 1626/2008 Sb. NSS, přitom dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu podanou podle § 79 a násl. s. ř. s. se nelze domáhat pouhého doručení již vydaného rozhodnutí správního orgánu (obdobně viz Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 4. 2015, č. j. 7 As 255/2014 – 36). V řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti se tudíž lze domáhat pouze toho, aby správní orgán rozhodl.
19. Soud tedy musel posoudit, zdali došlo k vydání rozhodnutí ze dne 23. 3. 2018 či „pouze“ k jeho nedoručení žalobci.
20. Podle shora citovaného § 71 odst. 2 písm. a) správního řádu se vydáním rozhodnutí rozumí předání písemného vyhotovení rozhodnutí k doručení, a to zpravidla jeho předání na poštu či jinému doručovateli, tedy případně též provozovateli e-mailové korespondence. V případě nyní posuzované žaloby by tudíž k vydání rozhodnutí mohlo dojít tehdy, pokud by žalovaná odeslala jí tvrzený e-mail s rozhodnutím ze dne 23. 3. 2018.
21. Z obsahu spisového materiálu ani z informací poskytnutých žalovanou v průběhu soudního řízení však nelze dospět k jednoznačnému závěru, že text rozhodnutí ze dne 23. 3. 2018 byl žalobci odeslán a bylo by tedy možno považovat rozhodnutí o odvolání žalobce za vydané. Na tomto textu rozhodnutí je pouze ručně vyznačeno, že bylo odesláno 23. 3. 2018 mailem, aniž by však byla ve spise obsažena jakákoli kopie tohoto mailu, z níž by bylo možno dovodit, že k vypravení mailu (rozhodnutí) skutečně došlo. Za této situace tedy nebylo prokázáno, že vypracovaný text

rozhodnutí o odvolání byl odeslán. Tomu ostatně nasvědčuje též fakt, že ani k dotazu soudu nebyla žalovaná schopna soudu dodat kopii tohoto e-mailu. Pokud by přitom došlo k jeho odeslání, bylo by lehkým úkolem tuto skutečnost prokázat (například jeho archivovanou kopií). Soud po zhodnocení shora uvedených skutečností dospěl k závěru, že rozhodnutí ze dne 23. 3. 2018 nebylo vypraveno a tedy ani vydáno dle § 71 odst. 2 písm. a) správního řádu.

22. Soud pro úplnost uvádí, že pochybnosti nad odeslání e-mailové zprávy a tedy vydáním rozhodnutí ze dne 23. 3. 2018 by odpadly, pokud by žalovaná postupovala v doručování tohoto přípisu v souladu se zákonem. Správní orgán je povinen doručovat účastníkovi řízení prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky a k doručování prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb může přistoupit jen tehdy, není-li doručení do datové schránky možné (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 4. 2013, č. j. 4 As 6/2013 – 28). Pokud tedy měl žalobce aktivovanou datovou schránku, což nelze popírat, protože prostřednictvím této datové schránky se žalovanou komunikoval, pak nebyly splněny podmínky pro doručování jinými způsoby. Žalovaná tudíž byla povinna doručovat rozhodnutí do této datové schránky. V případě tohoto doručování by pak odpadly pochybnosti nad tím, zdali byla předmětná odpověď na žádost žalobce o informace odeslána, tj. zda bylo vydáno rozhodnutí, neboť z protokolu o výsledku ověření datové zprávy by byly tyto informace snadno zjistitelné.
23. Soud uzavírá, že žalovaná doposud nevydala rozhodnutí o odvolání žalobce, neboť rozhodnutí ze dne 23. 3. 2018 nelze považovat za rozhodnutí řádně vydané.
24. Ze všech výše uvedených důvodů tedy dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná, a proto uložil žalované povinnost rozhodnout o odvolání žalobce pro odmítnutí žádosti o informaci v řízení sp. zn. 433/2018, k čemuž jí stanovil lhůtu 15 dnů. Takto stanovená lhůta umožní žalované, aby řádně vydala rozhodnutí ze dne 23. 3. 2018, tzn. ve věci rozhodla. Současné poskytnutí lhůty nepřekračuje mezní lhůtu stanovenou v § 81 odst. 2 s. ř. s.
25. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého má úspěšný žalobce má právo na náhradu nákladů řízení, které sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 2 000 Kč. Soud žalobci nemohl přiznat paušální náhradu hotových výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, neboť tu by mohl přiznat pouze v případě, pokud by žalobce byl zastoupen advokátem (na uvedeném nic nemění, pokud je sám žalobce advokát).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. října 2019

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu